

[Karl Max Rasmussen.]

den særlige atmosfære, med den særlige ånd, som altid har hersket på dette seminarium. Det hedder i den resolution:

„Den liberale danske tradition med frie skoler bør kunne opretholdes i vor skolelovgivning uden opkrævning af studieafgifter, der er både urimelige og en social uretfærdighed“.

Resolutionen er underskrevet af de studerende, lærerne, rektor samt af bestyrelsens forretningsudvalg. Der skulle altså virkelig være vældig store muligheder for undervisningsministeren til ved forhandling med de private eller rettere selvejende seminarier at nå frem til, at de får den samme status, som teknika og handelsskolerne har, og derved skulle der også være mulighed for, at alle de unge, der søger uddannelse ved disse institutioner, kunne få opfyldt deres ønske, ikke om at få nedsat studieafgifterne, og derfor er dette forslag ikke overflødigt, men om, at afgiften helt skal falde væk.

Den konservative fru Gerda Møller har jo også megen velvilje, og det takker jeg fruén for, men der var dog stadig et lillebitte forbehold, dette „så langt forholdene gør det muligt“. Men jeg vil da gerne, meget gerne, tilsige min gruppes støtte og velvilje i en forhandling, der går ud på at få gennemført så mange af disse institutioners overgang til statsdrevne institutioner som overhovedet muligt. Det var faktisk et forslag fra de konservative, som overraskede mig lidt. Men i samme øjeblik det sker, tror jeg, at en hel del af problemerne var løst, for det, det drejer sig om, det er jo i og for sig ikke, om vi har private institutioner, men at der er valgmuligheder til stede, således at det bliver en frivillig sag, om en ung vil melde sig ind på en uddannelsesinstitution med en særlig ånd, med en særlig atmosfære, og så betale for det, altså vel at mærke hvis der også er muligheder nok for at komme ind på institutioner, hvor der ikke skal betales afgift. Vi deltager altså meget gerne i undersøgelsen af muligheden for et sådant forslag.

Hr. Robert Christensen var inde på bogstavelig taget det samme, at der skal være valgfrihed, og derfor tror jeg også, vi har venstre med i et sådant forslag. Jeg kan

i øvrigt ikke være enig med hr. Robert Christensen i, at dette forslag skulle være overflødigt; det har jeg redegjort for.

Det var også interessant at høre den radikale ordfører, men naturligvis undrede det ikke, for det ville da være helt unaturligt, om den radikale gruppe på dette område skulle være så forfærdelig langt fra os. Fru Meta Ditzel udtalte det, som vi alle sammen har følt i denne sag, at der er en urimelig forskelsbehandling, som må afskaffes, og at den urimelighed bliver så meget større, som det ikke alene kun er inden for et enkelt område, der er undervisningsafgifter, men at der også inden for det enkelte område er urimelige forskelle på undervisningsafgifternes størrelse. Jeg er helt enig med fru Meta Ditzel, som mente, at med omtanke og god vilje skulle det være muligt at få disse afgifter til at falde bort.

Det vil sige, at der i denne sag skulle være et endda meget stort flertal for, at disse afgifter ikke varer én dag længer end til 1. august 1969. Jeg håber, at jeg har ret i det.

Jeg er også enig med hr. Morten Lange i hans betragtninger om, at der er mange og store problemer ud over undervisningsafgiften. Det har vi ved flere lejligheder diskuteret i undervisningsudvalget i forbindelse med de uddannelsescentre, som man tilstræber rundt omkring i landet, bl. a. i tilslutning til universiteterne. Jeg er altså helt enig med hr. Morten Lange i, at vi ikke kan standse her, men naturligvis må denne sag nu ordnes først, og så må vi vende tilbage til det andet. Der er for min gruppe absolut intet som helst, der ligner en konfirmation af det bestående ved det forslag, der er fremsat.

Må jeg til slut sige, at man kunne let få det indtryk, at man fra samfundets side ligesom har diskrimineret denne uddannelse, som om man mente, der ikke var det samme behov for lærere, for børnehavelærere og fritidshjems lærere m. v. Må jeg dertil sige, at jeg føler, at samfundet har et endda meget stort behov for dem, for mange flere, end der er i øjeblikket. Jeg vil håbe, at vi i udvalget kan nå til enighed om, at disse afgifter må falde; der må skabes lighed i uddannelsen; det er urimeligt, at der er denne ulighed, denne forskelsbehandling i